

KONEČNÁ?

V červenci 2008, den před zápasem s New Yorkem Red Bulls na Giants Stadium před zraky 46 754 diváků, David Beckham bezděky odhalil své nové, méně ambiciózní cíle experimentu Beckham. Zeptal jsem se ho tehdy, jestli se na něj podle jeho mínění chodí více návštěvníků dívat kvůli tomu, jak je slavný, nebo kvůli tomu, jak hraje. „To je mi jedno,“ odvětil Beckham, „pokud přijdou a sledují zápas, nesejde na tom, jestli kvůli tomu, že jsem celebrita nebo že chtějí vidět hrát Galaxy a nebo je prostě zajímá fotbalový zápas.“ Navenek to znělo jako rozumná odpověď. V jistém ohledu byl v Major League Soccer počet prodaných vstupenek tím hlavním a přilákat bezmála padesát tisíc fanoušků bylo pro Beckhama mnohem příjemnější než obvyklých šestnáct, které na utkání Red Bulls chodily.

Ovšem pokud příznivci přišli pouze kvůli Beckhamově věhlasu, nakolik to v dlouhodobém horizontu může MLS a potažmo celé americké kopané skutečně pomoci? Jestliže bylo hlavním Beckhamovým cílem zvýšit úroveň tohoto sportu a vytvořit v USA nové fanoušky, neměl si spíš přát, aby diváci přišli za fotbalem - a ne pouze kvůli jeho slávě? Neměl si přát, aby se počty příznivců v ohozech v New Yorku a dalších ligových městech týden po jeho návštěvě, k níž docházelo jednou za rok, nesnížily na stavy obvyklé pro tento sport na okraji zájmu? Kde v tom pak hledat nějaký sportovní odkaz?

Na počátku roku 2009 bylo namísto položit si otázku, zda Ameriku David Beckham zajímá. Odpověď závisela na tom, o kterém Beckhamovi je řeč. Hned od svého příchodu do L.A. v červenci 2007, zinscenovaného Simonem Fullerem - a ještě umocněného uvítacím večírkem pod patronátem Torna Cruise, Katie Holmesové a manželů Smithových -, byli Beckham i s manželkou úspěšnými špičkovými celebritami, jež se neustále objevovaly v hollywoodských médiích. Fuller z propagace popových hvězd vytvořil hotovou vědu a v případě Beckhama-celebrity zafungovala jeho formule dokonale, neboť nejslavnějšího sportovce světa katapultovala do ještě vyšších sfér uznání. V průzkumech veřejného mínění z léta 2008 obsadil Beckham mezi nejoblíbenějšími sportovci amerických teenagerů sedmé místo (před Kevinem

Garnettem, Tomem Bradym a Derekem Jeterem). Důvod: zatímco u pubertálních chlapců na předních příčkách zdaleka nefiguroval, u *dívěk* dosáhl vůbec nejvyššího skóre. Podobně získal Beckham roku 2008 ocenění pro nejoblíbenějšího sportovce mládeže v anketě Teen Choice Awards, kde porazil Tigera Woodse, Eliho Manninga, Kobehe Bryanta a LeBrona Jamese. Tato cena byla pochopitelně zcela bezvýznamná, pouze naznačovala Beckhamovu popularitu mezi mladými Američany a ta byla nepopiratelná.

Souviselo však toto vše nějak se sportem zvaným fotbal? Drtivá většina Američanů, která Beckhama vnímala jako celebrity, nevěděla (nebo ji to ani nezajímalo), že Galaxy v sezóně 2008 dosáhli v MLS vůbec nejhoršího výsledku. Svým způsobem to bylo pro Beckhama i dobře, jelikož tak nenesl cejch neschopnosti týmu, byl to však rovněž důkaz, že jeho sláva nemůže větší počty průměrných Američanů proměnit v příznivce MLS. Beckham i v roce 2008 dokázal přitáhnout do ochozů početné publikum - na venkovních zápasech dosáhli Galaxy průměrné návštěvnosti 28 132 fanoušků, což bylo bezmála o deset tisíc více než kterýkoli jiný klub MLS - a během dvou let od jeho příchodu se lehce zvýšila i průměrná návštěvnost celé ligy (o 6,9 procenta na 16 459 diváků). Ovšem nejlepším měřítkem celonárodního zájmu jsou vždy televizní statistiky a s mizivou sledovaností zápasů MLS v sezóně 2008 na ESPN2 Beckham nijak pohnout nedokázal - na utkání Galaxy se dívaly pouze dvě desetiny procenta diváků, tedy úplně stejně jako na ostatní přenosy tohoto kanálu z MLS bez Beckhamovy účasti. Roku 2007 dosáhly Beckhamovy duely alespoň čísla 0,3 oproti zmiňovaným 0,2 v kláních bez něj. Počet diváků byl tak nízký, že se ESPN (která doufala ve sledovanost alespoň půl procenta) rozhodla pro ročník 2009 zrušit pravidelné čtvrté večerní přenosy z MLS a místo toho vysílat zápasy v různé dny.

Z obchodního hlediska znamenal Beckham pro Galaxy i MLS bezvýhradný úspěch. Do poloviny roku 2008 se prodalo přes půl milionu replik dresu Galaxy s Beckhamovou jmenovkou při ceně kolem osmdesáti dolarů za kus. Průměrná návštěva na stadionu HDC činila v sezóně 2008 26 009 diváků, což byl oproti roku 2006 nárůst o 24,9 procenta, přestože klub zvýšil průměrnou cenu vstupenky z 21,5 na 32 dolarů. Dále pak Beckhamův příchod jen v roce 2007 přinesl do klubové kasy o šest milionů dolarů víc od sponzorů a dramaticky se znásobil i počet lidí po celém světě, kteří nyní znali Major League Soccer i Los Angeles Galaxy. „Přestup Davida Beckhama zůstává jedním z nejvýznamnějších počínů, které tato liga kdy zaznamenala,“ prohlásil koncem roku 2008 šéf MLS Don Garber. „Jsme daleko známější, daleko důvěryhodnější a daleko oblíbenější než kdy předtím.“

To sice možná ano, zároveň však byla pravda, že největším Beckhamovým úspěchem v MLS byl samotný přestup do této ligy a že od svého příchodu v červenci 2007 nedosáhl v Galaxy prakticky ničeho konkrétního mimo toho, že prostě nastupoval v jejich dresu. Beckham se ani nepřiblížil tomu, aby „měl na fotbal v Americe větší vliv než jakýkoli jiný sportovec na sport v globálním měřítku“, jak se při podpisu jeho smlouvy roku 2007 vyjádřil Tim Leiweke — po sezóně 2007, kdy Beckhama sužovala zranění, po sezóně 2008, která byla plná porážek, a při neschopnosti Galaxy probojovat se v bídné Beckhamově éře do play-off se tato slova zdála až směšná. Procento vítězných zápasů klubu v prvních dvou Beckhamových sezónách bylo kupodivu vyšší ve dvaadvaceti zápasech, v nichž Beckham nenastoupil (47,7) než ve třiceti dvou, ve kterých hrál (40,6).

Když jsem Beckhama na konci sezóny 2008 požádal, aby se za prvními dvěma roky svého angažmá v Galaxy ohlédl, dokázal poukázat na jediný úspěch, a to mimo hřiště. „Užíval jsem si tu zkušenost působit v MLS a být jejím vyslancem,“ odvětil Beckham. „Tohle jsem si vážně užíval. A mimo hřiště jsem si užíval i to, jak úspěšně si vede náš sport, jaké máme návštěvy, že do ligy přicházejí noví majitelé, začínají nové týmy a rostou nové stadiony. Odvrácenou stránkou pak pochopitelně byly výkony Galaxy a úspěchy Galaxy, jelikož jsme žádných nedosáhli. Musíme na tom však dále pracovat. Myslím, že tohle si všichni v zákulisí uvědomují. Bruce je trenér, který spolu s realizačním týmem ligu dobře zná, a teď hlavně potřebujeme stabilitu v týmu. Pokud tuhle stabilitu získáme a podaří se nám mančaft správně poskládat, pak se snad úspěchy dostaví.“

Beckham si však už dávno uvědomoval, že jeho věrohodnost fotbalisty se v porovnání s proslulostí celebrity blíží absolutnímu minimu. Beckhamovské kouzlo jako by povážlivě přestalo fungovat, což by vzhledem k cíli přilákat ke kopané v Americe co nejvíce fanoušků bylo nemilé i v případě, že by Beckham s Galaxy vyhrával tituly, ovšem kvůli mizerným výsledkům klubu i Beckhamovým průměrným výkonům bylo náhle potřeba, aby se Beckham předvedl opět jako sportovec a udržoval se ve formě kvůli místu v sestavě anglické reprezentace pro Mistrovství světa 2010. Hostování v AC Milán - s vzhledem na plnohodnotný přestup - tyto potřeby naplňovalo, zároveň však popíralo původní strategii Simona Fullera pro experiment Beckham. Fuller možná věděl, jak propagovat celebrity, ovšem svou prozíravost ve světě sportu výrazně přecenil. „Chceme až ke hvězdám, a pokud k nim nedoletíme, tak se při tom aspoň pobavíme,“ prohlásil Fuller roku 2007 v předvečer Beckhama přestupu. Skutečnost však byla už několik měsíců zřejmá: Beckham se nebavil ani trochu.

Bez ohledu na to, co měl přinést rok 2009 a další, byly první dva roky experimentu Beckham v mnohém poučné. Zdálo se, že navzdory veškerým pokrokům od roku 1996 není ještě Major League Soccer na hráče Beckhama formátu připravená. Tatáž úsporná opatření, díky nimž liga fungovala, vytvářela příliš velkou nerovnost mezi majetnějšími a chudšími, mezi fotbalisty vydělávajícími 12 900 dolarů ročně a Beckhamem, jenž pobíral padesát miliónů. A její dopad byl patrný na hřišti i mimo něj. „Vytvořili jsme velkoklub, a přesto nemáme v MLS k dispozici mechanismy, díky nimž velkokluby po celém světě fungují,“ postěžoval si Alexi Lalas, který se pro sezónu 2009 dohodl na spolupráci se stanicí ESPN. „Bylo by úžasné sledovat, čeho všeho by mohli Galaxy dosáhnout, kdyby všechna tato omezení zmizela. Bohužel by to možná prospělo Galaxy, ale asi už ne tolik lize ani celému sportu.“

Koncem roku 2008 navíc Tim Leiweke došel k závěru, že předat klíče od fotbalového klubu hvězdnému sportovci a jeho poradcům byl recept na katastrofu. „Majitelé jsme my a podle toho se taky budeme chovat,“ slíbil Leiweke, ovšem zkušenost to byla bolestná nejen pro Galaxy, ale pro celou MLS. „My zkrátka píšeme dějiny za pochodu,“ podotkl šéf MLS Don Garber. „Vůbec poprvé do naší ligy zavítala obrovská megahvězda a zvládnout tento proces není jednoduché. Jak si počínat při angažování další významné hvězdy z jiné země? Jak ošetřit vzájemné vztahy? Jak zapojit jejich manažery a blízké spolupracovníky? Tohle jsme řešili vůbec poprvé, a tak se musíme poučit a přijmout opatření, aby se podobná situace už neopakovala.“

Bylo lákavé hrát hru na *co kdyby*. Co kdyby Beckham roku 2007 na vrcholu své popularity v Americe nebyl zraněný? Co kdyby vedení Galaxy kolem Beckhama a Landona Donovana vybudovalo lepší mužstvo? Co kdyby Galaxy místo fiaska na trávníku trvale vyhrávali? A to bylo vposledku nejzásadnější poučení plynoucí ze dvou let experimentu Beckham: jeho úspěch či nezdar bylo třeba měřit vítězstvími a porážkami. Sport máme rádi proto, že nevíme, co se stane. Výsledky nelze určit ani naplánovat dopředu. Nedají se ovlivnit jako obchodní stránka Galaxy nebo hollywoodská mašinérie na výrobu hvězd. Jak s oblibou říkává sir Alex Ferguson: *Rozhoduje se na hřišti*. „David může prodat dresů, kolik chce, ale nakonec nás všechny posuzují podle toho, co se stane na trávníku,“ vyjádřil se Chris Klein. „Proto bych řekl, že do této chvíle je experiment Beckham neúspěšný.“

Když Leiweke angažoval Bruce Arenu s cílem Galaxy přebudovat, domníval se, že dal experimentu Beckham příležitost i k něčemu jinému, než je pouhé vydělávání peněz všem zúčastněným. „Odkakživa jsem tvrdil, že úspěch Davida Beckhama bude záviset nejen na dění mimo hřiště, ale i přímo na něm,“ prohlásil Leiweke koncem roku 2008. „Pokud nebudeme vyhrávat,

nelze hovořit o příběhu úspěchu. Řekl bych, že jsme uprostřed této knihy, možná ještě ani ne v půli, a zatím to žádný úspěch nebyl. Potřebujeme vyhrávat. Ale než tenhle příběh dopíšeme, čeká nás ještě dlouhá cesta."

Skutečně?

Od okamžiku, kdy David Beckham v lednu 2009 oblékl proslavený červeno-černě pruhovaný dres AC Milán, podobal se zcela jinému hráči než tomu, který v druhé polovině ročníku 2008 hrál za Galaxy celý otrávený, bez formy a na půl plynu. Tento Beckham byl naprosto fit a létal po pravém křídle nahoru dolů jako za starých časů. Tento Beckham si emocionální výlevy schovával pro spoluhráče, nejen pro rozhodčí - po skvostné gólové přihrávce například vyskočil na záda mladému nadanému střelci Alexandru Patovi. Tento Beckham okamžitě naskočil do základní sestavy Milána a veškerá očekávání předčil dvěma brankami a dvěma asistencemi v prvních pěti zápasech za *rossoneri* - jeden z gólů přišel z jeho typicky zakrouceného trestného kopu, kterým jako by posunul ručičky hodin o deset let zpátky.

Pro třiatřicetiletého Beckhama to byla další nečekaná renesance kariéry a 4. února po přátelském duelu ve Skotsku s Glasgow Rangers fotbalista vůbec poprvé veřejně vyjádřil přání setrvat v Miláně natrvalo a Los Angeles Galaxy nadobro opustit. „Hrát za Milán je pro mě neuvěřitelná zkušenost, ještě lepší, než jsem čekal," řekl reportérům. „Mančaft mě přijal neskutečně skvěle, cítím se v něm jako doma, a tak bych tady rád zůstal. Pokud jde o sebedůvěru a kondici, je tohle jedna z nejlepších věcí, jaká mě mohla potkat."

Beckhamova změna postoje odporovala všemu, co v říjnu napovídal spoluhráčům z Galaxy i sdělovacím prostředkům o své oddanosti Los Angeles a Major League Soccer, ovšem v éře čtyřiadvacetihodinového zpravodajského cyklu jsou takové výroky už dávnou historií. Beckham měl jasné priority: cítil, že potřebuje hrát na vyšší úrovni v Evropě, aby mohl být nominován do reprezentace a zachoval si šanci objevit se na Mistrovství světa 2010. Zaklínat se vlastenectvím byla pro Beckhama a 19 Entertainment klasická strategie, nešlo však o jediný důvod jeho touhy experiment Beckham ukončit. Zároveň totiž až nebezpečně přestalo účinkovat beckhamovské kouzlo a hráč sám potřeboval opět nabýt fotbalovou důvěryhodnost, aby oživil značku Beckham. (Firma Pepsí, s níž Beckham uzavřel jednu ze svých nejlukrativnějších sponzorských smluv, partnerství v prosinci 2008 ukončila.)

V cestě však stála ještě jedna překážka: AC Milán se musel dohodnout s Galaxy i MLS na přestupové částce, aby Beckhama vykoupil z posledního garantovaného roku smlouvy (v níž měl klauzuli, která mu po skončení

ročníku 2009 umožňovala z klubu odejít jako volný hráč už dva roky před jejím vypršením). A tak započala měsíční globální sága, během níž se do médií vyjadřovali funkcionáři z Milána, MLS i Los Angeles a Beckham vydával stále důraznější prohlášení, v nichž opakoval svou touhu MLS opustit se slovy, že by to byla „dobrá zpráva“, kdyby mohl odejít z ligy, která je „pět, deset, patnáct let“ pozadu za úrovní běžnou v Evropě. Jakmile Beckham oznámil, že chce do Milána přestoupit natrvalo, evropská média i viceprezident AC Milán Adriano Galliani usoudili, že je tento krok nevyhnutelný, ovšem ti, kteří dělají unáhlené závěry, netušili, jak tvrdý vyjednávač dokáže být Tim Leiweke ani jak hluboká zeje propast mezi Beckhamovou mimořádnou hodnotou pro Galaxy (v prodeji vstupenek a reklamních předmětů či příspěvcích od sponzorů) a jeho hodnotou pro Milán na mezinárodním přestupovém trhu. Galaxy požadovali přes deset miliónů dolarů, prvotní nabídka Italů za Beckhama zněla na chabé tři milióny, což dle Leiwekeho byla „absurdní nabídka, kterou jsem během několika vteřin smetl ze stolu“.

Nakonec z této epizody nevyšel nikdo ze zúčastněných bez šrámů na důvěryhodnosti. Beckham se ke svým slibům vůči Galaxy obrátil zády. Leiweke a šéf MLS Don Garber oznámili, že jednání skončila a případ je uzavřený, vzápětí však rozhovory s Milánem opět obnovili. A Galliani prohlásil, že Milán nabídku na tři milióny dolarů nezvýší, ovšem posléze se tak stejně stalo. Osmého března, den před případným Beckhamovým návratem do Galaxy, nakonec obě strany dospěly k dohodě. Beckham prodlouží své hostování v AC až do konce ročníku 2008/2009 Série A, poté se v polovině základní části MLS znovu vrátí do Galaxy a 16. července se poprvé představí na Giants Stadium proti New Yorku Red Bulls.

Sezónu 2009 měl dokončit v Galaxy, co bude pak, zůstávalo otevřené. Zásadní změnou oproti staré smlouvě bylo to, že už Beckham nebude moci odejít coby volný hráč dva roky před koncem kontraktu v MLS; místo toho, řekl Garber, by musel buď on sám nebo Milán zaplatit „nemalé“ odstupné. Beckham se netajil tím, že má v plánu se v lednu 2010 do AC Milán opět vrátit, aby si uchoval šanci zúčastnit se mistrovství světa v témže roce. „Potřebuju hrát v Evropě svůj fotbal, aby mi neutekla příležitost podívat se na světový šampionát,“ sdělil Beckham stanici ESPN. „Takhle bych si to zatím představoval já, a co bude potom, to se teprve uvidí.“ Podle zdrojů blízkých Beckhamovi prý nejpravděpodobněji připadá v úvahu dohoda, v jejímž rámci by se po Mistrovství světa 2010 vrátil do Galaxy a dokončil kontrakt v Americe.

V důsledku tak experiment Beckham ztratil mnohé ze svého lesku, přesto setrval na kyslíkovém přístroji, protože všechny strany učinily ústupky, aby

dostaly to, po čem toužily. Beckham se musel vzdát části svého platu, souhlasit s novými podmínkami vykoupení ze smlouvy a přistoupit na náročný program hned s trojicí mužstev (s AC Milán, Galaxy a anglickou reprezentací), na druhou stranu však mohl v Miláně setrvat a zvýšit své šance, že se podívá na světový šampionát. Milán musel Galaxy za hostování v sezóně 2009 zaplatit víc, než chtěl, ovšem to, že měl po zbytek ročníku Beckhama k dispozici, mu pomohlo probojovat se do Ligy mistrů. A pokud šlo o Galaxy, musel se klub v první polovině ročníku 2009 obejít bez svého esa, získal však od Milána s Beckhamem částku v řádu několika milionů dolarů, šanci na další peníze za případné vykoupení Beckhama ze smlouvy po sezóně 2009, lukrativní exhibiční zápas proti AC Milán 19. července (mělo jít o Beckhamův návrat na HDC) a alespoň polovinu ročníku k tomu, aby Beckham dosáhl s Galaxy na trávníku nějakého úspěchu. Leiweke se k tomu později vyjádřil spíš jako mafiánský boss než jako sportovní funkcionář. „Po několika rozmlouvách mezi námi, Davidem a jeho lidmi začal David chápat, že ani on ligu opustit nechce," sdělil listu *Los Angeles Times*.

Možná ano, možná ne. Alexi Lalas, který tento cirkus sledoval z domova v Jižní Kalifornii, se neubráníl jízlivému úsměšku. Podle něj dával Beckham všemi možnými způsoby najevo, že chce z MLS odejít, a navíc byl Lalas přesvědčený, že ho v červenci fanoušci Galaxy - praví fanoušci - přivítají na HDC pískotem a bučením. „Fandové Galaxy chtějí mít pocit, že jejich hráči touží být tady, jenže David všemožně dával naprosto očividně najevo, že tady být netouží," pravil Lalas. „Přece člověk nežádá tak mnoho, když si přeje, aby jeho oblíbenci sami chtěli oblékat dres klubu."

Rada otázek zůstávala vskutku nezodpovězených. Bude Beckham počítat dny do okamžiku, kdy konečně dá Galaxy sbohem? Co když bude na trávníku hrát bez zaujetí? Nevypískají ho při návratu domácí fanoušci? „Po těch Alexiho poznámkách určitě ano," zažertoval Beckham pro ESPN a částečně tak naznačil, jaká nevráživost se mezi nimi vyvinula. „Možná se k těm na tribunách, co budou pískat, přidá i on." A co bylo nejpodstatnější: vzhledem k tomu, že Galaxy byli na seznamu jeho priorit po anglické reprezentaci a AC Milán očividně až třetí v pořadí, záleží ještě Beckhamovi vůbec na americké kopané i na svého času vznešených cílech experimentu Beckham? Skoro jako by Beckhamovi připadalo, že čím víc o své oddanosti hovoří, tím víc tato slova jako kouzlem nabývají na pravdivosti, byť jeho činy i předchozí výroky svědčily o opaku. Během desetiminutového interview s ESPN Beckham hned dvanáctkrát prohlásil, že je Galaxy i MLS „oddaný", přestože právě hovořil během rozcvičky AC Milán na tréninkovém hřišti bezmála deset tisíc kilometrů od Los Angeles v předvečer zahájení nové sezóny MLS.

„Jsem oddaný Galaxy i spoluhráčům za mořem," dušoval se, „ale v tuhle chvíli potřebuju hrát svůj fotbal tady." Dokonalý příklad vypočítavého, dvojsmyslného vyjadřování. Tímto dalším exemplářem z řady výroků, jimiž bezděky mnohé odhaloval, vstoupil Beckham po boku Johna Kerryho („Hlasoval jsem pro těch osmdesát sedm miliard, ještě než jsem hlasoval proti nim.") do Síně slávy zvrácené logiky.

O tři sta kilometrů severněji právě Landon Donovan v komfortně zařízeném mnichovském bytě telefonoval s trenérem Galaxy Bruceem Arenou. Donovanovo dvouměsíční mimosezónní hostování v Bayernu Mnichov se chýlilo ke konci, a přestože fotbalista v Bavorsku zažil i dobré chvílky, nebylo jich zase tolik, aby nejproslulejší německý velkoklub přijal požadavek MLS na osmimístnou přestupovou částku a přetavil Donovanův evropský sen ve skutečnost. Hráč se na sezónu 2009 vracel do Galaxy a Arena mu právě do telefonu nastínil jistý návrh. „Kloním se k tomu," řekl mu kouč, „že bych tě zase udělal kapitánem."

Donovana znenadání zaplavila vlna... čeho vlastně? Hrdosti? Úlevy? Zodpovědnosti? Nejspíš všeho dohromady, pomyslel si. Kromě jeho ženy nikdo, ani Arena, netušil, co zažíval, když to s Galaxy za Beckhamovy éry začalo jít od desíti k pěti. Dvě sezóny od chvíle, kdy byl nucen vzdát se funkce kapitána v Beckhamův prospěch, a jednu sezónu poté, kdy musel přihlížet, jak kapitán Galaxy zanedbává úlohu lídra, kterou si sám vyžádal, získal Donovan pásku zpět. Aréna tuto informaci zveřejnil po Donovanově návratu do Kalifornie a Tim Leiweke dodal, že Galaxy jsou nyní Donovanovým týmem a že jejich dlouhodobá budoucnost je s šestadvacetiletou americkou hvězdou úzce spjata. A kapitánskou pásku už neměl Beckham dostat zpět ani po svém červencovém návratu.

„Je to obrovská zodpovědnost, ale já ji přijmu rád," prohlásil Donovan. „Skutečnost je taková, že budu hrát a jednat určitým způsobem, ať už pásku budu nosit nebo ne. Ale díky tomu, že ji nosím, můžu lip předávat mančafetu určité věci. Loni jsem se až příliš často stahoval do pozadí v naději, že se o tohle postará David, místo toho, abych prostě řekl, co mám na srdci, nebo udělal to, co bylo potřeba."

Donovan nevěděl zcela jistě, zda ještě někdy bude chtít zkusit štěstí v Evropě, věděl však, že mu záleží na Galaxy a že cesta od terče posměchu celé MLS na čelní příčky nebude jednoduchá ani okamžitá. Nyní měl za úkol postarat se o to, aby se jeho spoluhráči — *všichni* jeho spoluhráči — týmu obětovali tak jako on. Bylo zřejmé, že až se Beckham v červenci k týmu připojí, potká nového kapitána, který měl v úmyslu si s Angličanem konečně vše vyříkat ohledně

jeho zápalu pro mužstvu. Donovan po Beckhamovi nikdy nechtěl nic jiného, než aby byl Galaxy neochvějně oddaný, proto ho nesmírně rozčílovalo, jak se Beckham v druhé polovině sezóny 2008 mužstva stranil. „Loni jsem v sobě všechno zadržoval a neřekl Davidovi, co cítím," řekl Donovan. „Musíme si ledacos vyjasnit. Ne snad že by nás čekal vyloženě nepříjemný rozhovor. Jenom si to chci s Davidem na rovinu vyříkat. Co si z toho odnese, to už je na něm, ale prostě mi připadá důležité, abychom si otevřeně promluvili."

Byť se Beckham mnohokrát dušoval, jak je mužstvu oddaný, měl Donovan pocit, že jeho činy i nadále svědčí o něčem jiném. Jak může Beckham hovořit o tom, že Galaxy potřebují ke zlepšení stabilitu, a přitom sám vytvářet tak výraznou *nestabilitu**. Z osobního hlediska údajně neměl Donovan z Beckhama dobrý pocit, jelikož jasně dával najevo touhu přestoupit do Milána natrvalo, nikoli vrátit se do Los Angeles. Ovšem z pohledu Galaxy, domníval se Donovan, byl další rok Beckhamovy rozkolísanosti tím posledním, co klub potřeboval. „Podle mě je to fakt smutné," pravil Donovan, „protože se tady snažíme vybudovat konkurenceschopný mančaft, a tahle situace nás docela brzdí. Chceme přidávat další dílky do mozaiky, zlepšovat se a činit tak s odhodláním, jenže najednou to vypadá, že se to celé potáhne ještě další rok. Z tohoto pohledu je to velké zklamání."

Přesto měl Donovan za to, že v experimentu Beckham stále ještě doutná jiskřička naděje. Ačkoli mu připadalo málo pravděpodobné, že by se Beckham po sezóně 2009 do Galaxy vrátil, došel nový kapitán mužstva k závěru, že nemá význam počítat dny zbývající do Beckhamova odchodu. „Ať už se to Davidovi líbí nebo ne, ať už je situace ideální nebo ne, fakt je ten, že se prostě v červenci vrátí a že je to pořád setsakra dobrý fotbalista," dodal. „I kdyby odehrál třeba jenom šest nebo sedm zápasů, může nám i tak pomoci."

Možná ano, možná ne. Pokaždé, když se někdo Beckhama zeptal, jestli nějakým způsobem americkou kopanou změnil, ihned začal mluvit o prodeji dresů, o vyšší návštěvnosti a o nebývalé celosvětové pozornosti, kterou jeho přítomnost Los Angeles Galaxy i celé Major League Soccer přinesla. A byla to všechno pravda. Z finančního hlediska znamenal experiment Beckham obrovský úspěch a dohoda, díky níž se měl Beckham v průběhu sezóny 2009 do Galaxy vrátit (byť navzdory jeho přání), toho byla jen dalším důkazem. Nikoli poprvé se Galaxy podařilo uzavřít výhodný obchod. Nikoli poprvé vyvolal Beckhamův věhlas a hvězdný lesk mohutnou mezinárodní mediální pozornost. A nikoli poprvé bylo obtížné předvídat, nakolik se tento krok Galaxy vyplatí na samotném hřišti.

I ve třetí sezóně Beckhamova amerického dobrodružství se vtírala stále tatáž otázka: Půjde vůbec někdy i o fotbal?

Experiment BECKHAM

Jak se nejslavnější sportovec světa
pokoušel dobýt Ameriku

Grant Wahl

Z anglického originálu *The Beckham Experiment*,
vydaného nakladatelstvím Crown Publishers v roce 2009,
přeložil Milan Lžička.

Odpovědný redaktor Antonín Kočí
Redakce a korektury Otilie Grezlová
Technický redaktor Pavel Kolín
Obálka a sazba Radek Nahodil

Vydala Mladá fronta a.s. jako svou 7 257. publikaci.
Tisk EUROPRINT, a.s., Praha
264 stran + 8 stran obrazové přílohy, první vydání, Praha 2010

ISBN 978-80-204-2170-8

Knihy Mladé fronty si můžete objednat na adrese:

Mladá fronta a.s. - divize Knihy
Pod Kotlářkou 3, 150 00 Praha 5-Košíře
e-mail: prodej@mf.cz, tel. 225 347 313

na internetu:

www.mf.cz

www.bookcafe.cz

www.kniha.cz

MLADA FRONTA

B00Kafe.cz